

Quo vadis ?

Когато човек се занимава основно с духовна работа, в неговите мисли постоянно изникват знанията, получени по пътя на чутото, видяното или прочетенето в тази област. Възникнат ли обаче образи в съзнанието на човека, съответни на тези свои мисли или чувства, тогава те се запечатват в подсъзнанието му или са вече запечатани, откъдето тези образи, усещания или спомени вече не могат да бъдат изтрити, освен ако не се изместят от други подобни на тях образи, но с по-високо ниво на разбиране. Често ни се случва, да се запознаем с нова теория или с нова гледна точка за дадена ситуация и ние веднага реагираме без да се замисляме, да – това го знаем ! Прочитаме машинално и преминаваме нататък. Приемаме нещата априорно. Но дали е така? Ето например, да вземем някоя мелодична италианска песен, която като текст не е нещо кой знае какво – си казваме. Мелодията приятна, текстът преведен с гугъла или от незнайно кой и това ни стига. Но ние като езотерици, търсим преди всичко смисълът и произходът на нещата, знаейки, че в светът няма нищо случайно. Това, което се случва, за всеки от нас има своето място на съответното Ниво на разбиране и осъзнаване. Особено важно за нас, е да се утвърдим във вярата по отношение на Духовните знания и практики. Например, в нашата литература често се споменава информацията за предопределението на събитията и за техните варианти. Обикновено човек казва – както е писано – така ще е. Какво толкова да му мислим. Но все пак, за да мислим ни трябва мисловна енергия. А тя идва отгоре, както се казва, от нашият Ръководител или казано по друг начин, от Определителят – Ангел Хранител, занимаващ се с нашият живот, мисли, чувства и действия. Но нека да се върнем сега към по-горе описаният пример и да продължим нашите разсъждения.

Има една италианска песен от 1967 год. на миналият век, която се казва «Ноевият ковчег» (L' Arca di Noe), на Sergio Endrigo, сигурно сте я слушали. Текстът, за по-голяма яснота, допълнително е художествено оформен от мен и е приблизително следният:

„Летят дистанционно управляеми гларуси, а плажът е покрит от мъртви черупки. В нощта свети звезда от стомана, която обърква посоката на моряка. Денем и нощем, бели дълги ивици в кристалното синьо небе очароват и карат децата, да си мечтаят. Луната е пълна с увиснали знамена, защото там няма вятър. Колко е тежко да бъдем хора. Но ще тръгне корабът, ще тръгне. Къде ще пристигне – никой от нас не знае това. Той ще бъде като Ноеви ковчег, където сме кучето, котката, Ти и Аз. Един бик се е проснал на плажа и от сърцето му изтича керосин. Препускат коне, които се носят насам – натам и завивайки изхвърлят и разбиват своите ездачи. Земя и море, бял прах. Един град изчезва в пустинята. Къщата е празна, не очаква повече никого. Колко е трудно да бъдем хора. Ще тръгне корабът, ще тръгне. Къде ще пристигне – това не се знае. Ще бъде като Ноеви ковчег – кучето, котката, Аз и Ти . Припев.“

Това не е нищо друго, освен ярък пример за ясновиждане от страна на певица, а за нас е още едно доказателство за предопределението или Съдбата, която очаква човечеството. Изминали са петдесет и седем години от тогава. Повече от половин век. Не е имало даже и мисъл за теле-управяеми дроневи, описани в песента като птици. Гагарин вече е излетял и направил първият си кръг по своята синусоида. Летят изкуствени спътници на ниска орбита и пречат на моряка да се ориентира в пространството, както винаги го е правил през вековете.

Описан като бик, лежи на пясъка прострелян танк с изтичащо гориво. Бесни, уплашени, вероятно железни коне, унищожават своите ездачи. Всичко е пусто, хора не се виждат. Напредъкът в технологиите е виден – на Луната са и американците, и китайците, и руснаците, а вероятно и

евреите. Белите дълги ленти са все още с неизяснен произход и закриват плътно слънчевата светлина. Белият прах, който се носи над земята и водата странно ни насочва към ядрен апокалипсис. Кому е нужно всичко това? Но има една надежда – извънземният кораб, дошъл незнайно откъде и готов да помогне както на хора, така и на животни, отнасяйки ги незнайно накъде.

За кой ли път Земята е пред унищожение. Колко пъти Висшите Ръководители на човечеството предупреждаваха за това. Спрете се, престанете с тази политика, власт и пари. Материализмът не е формата за човешкият напредък, а средството. Духовното е в основата на материалното. Променете начинът си на мислене. Престанете да си подражавате един на друг, та вие сте хора със собствено мислене и право на избор. Не се подвеждайте по отрицателните служители на Дявола и неговите слуги. С всеки изминал ден времето за спасение се съкращава. От Духовните Нива Ръководителите ни се стараят да помогнат доколкото им е разрешено. Виждате, че във всички страни има голяма криза в политическия живот на държавите. Животът става все по-труден. Инфлацията расте навсякъде, подклаждана от тези, които държат властта и парите. Расте напрежението между двата опозиционни лагера в Европа, Африка и Азия. Тези, които предизвикаха войната на Изток и тези, които я подклаждат от Запад, са от един и същи лагер. Тяхното време на Земята изтича и те искат да унищожат всички заедно със себе си. Не се подвеждайте от пропагандата. Мислете самостоятелно и подлагайте на критика всяко съобщение по средствата за масова информация. Мислете за беззащитните, децата и хората на почтена възраст. Последните не са за изхвърляне. Те са във възрастта, когато преосмислят целият си живот. Те са хората на разума и мъдростта. Ценете ги и ги пазете. Активно противодействайте със своите мисли и правилни чувства на безпредела от страна на политиците. Те са силно зависими от Запада и правят големи злини на държавата и народа си. Изхвърлете апатията и бездушието – те не са помогнали никому. Насърчавайте по-младите да се

4./

ориентират правилно в живота и ситуациите и се пазете от провокации.

Николай Николов